

A la recerca del tercer espai sindical

La Intersindical-CSC vol consolidar la seva implantació per erigir-se en un sindicat de referència per al conjunt dels Països Catalans en la lluita nacional i de classe. El seu tercer congrés li ha servit per reforçar-se internament i reiterar l'aposta decidida per construir un espai laboral català. Amb la consciència, però, que el camí és feixuc.

La Intersindical-CSC ha tancat el seu tercer congrés, celebrat el passat dissabte 20 de novembre a Barcelona, amb un repte ambicions i complicat: trencar el bisindicalisme de CCOO i UGT i ocupar un tercer espai diferenciat, articulad en clau nacional i de classe.

A diferència de la situació d'Euskadi i Galícia –i en l'àmbit internacional, per exemple, de Còrsega i Sardenya–, on els sindicats majoritaris s'expressen en clau nacional, a Catalunya, les Illes i el País Valencià es reproduïx l'esquema estatal de sindicats. El resultat és un escenari on es fa difícil presentar una alternativa.

Per donar cos a aquest tercer espai, la Intersindical-CSC creu que el primer pas és oferir-se als treballadors com una alternativa útil i trencadora, i allunyar-se de qualsevol sindicalisme burocràtic i de gestoria. Per donar aquesta proximitat, el sindicat aposta per treballar amb un discurs específic per a cada sector, que li permeti plantejar les alternatives en clau nacional i de classe. Aquest sindicalisme de proximitat també passa per fomentar les seccions sindicals, és a dir, l'organització autònoma dels afiliats del sindicat en una empresa per prendre decisions de forma col·lectiva, com ara en la negociació de convenis.

L'espai laboral català. En el tercer congrés s'han definit les línies de treball de la Intersindical-CSC per als propers anys, encaminades a donar cos a l'articulació laboral i social nacional, és a dir, a construir l'anomenat "espai laboral ca-

talà". Es tracta d'una aposta per portar l'àmbit de decisió sobre tots els aspectes socials i econòmics als Països Catalans, per tal que els preus, els salaris, els indicadors i els convenis col·lectius estiguin d'acord amb la realitat pròpia, i no amb l'espanyola. Actualment, per exemple, els convenis col·lectius s'elaboren en funció del salari mitjà estatal, quan a Catalunya, el País Valencià i les Illes, generalment, els preus són més alts.

Aquest és un punt irrenunciable per a l'organització, perquè implica poder legislatiu, poder jurídic i poder de decisió dins dels sistemes socials. La secretària confederal de la Intersindical-CSC, Isabel Pallarès, recorda, però, que és imprescindible la suma d'esforços: "No n'hi ha prou amb un sol sindicat, és necessària la implicació dels polítics i de les organitzacions socials que treballen en el moviment d'alliberament social. Cal també el convenciment per part de la UGT i CCOO, que parlen del marc laboral català però que després actuen en clau estatal. Malgrat que l'estat ens nega competències, si tots tinguéssim clar que la sobirania del país passa per la sobirania econòmica, tot arribaria abans."

Més enllà del Principat. A banda de la Intersindical-CSC, hi ha models sindicals semblants al País Valencià i a les Illes, com la Intersindical Valenciana i la Intersindical Balear. Que s'iniciï un procés de construcció de sindicalisme als Països Catalans depèn, al parer de la Intersindical-CSC, de les voluntats de totes les organitzacions que hi vulguin treba-

llar, de disponibilitats i de possibilitats de fer una feina conjunta de coordinació. En aquest sentit, Pallarès és optimista: "Cal fer un pas endavant i començar a parlar amb totes dues organitzacions per reforçar els ponts de diàleg i veure quines tasques conjuntes podem fer per avançar cap a un sindicalisme propi als Països Catalans. Som a les beceroles però, almenys, amb la Intersindical Valenciana ja hi ha una voluntat mútua de parlar. Tenim clar que compartim no solament una identitat i una llengua, sinó també una problemàtica social i laboral amb un quadre de precarietat força similar."

Actualment, la Intersindical-CSC té prop de 5.000 afiliats i 400 representants electes -CCOO té 17.000 delegats a Catalunya, UGT 15.000, la USO 1.500 i la CGT 700-, entre delegats de personal i membres de comitès d'empresa i juntes de personal, que consoliden l'equilibri territorial. Es pot considerar un sindicat de forta base industrial (42% de la seva representació), però amb presència al sector serveis (30%), a l'administració pública (15%) i al món de l'ensenyament (13%). D'altra banda, la Intersindical-CSC es va introduint en l'empresa privada, implantada fonamentalment a les pimes, però també ha aconseguit representació en grans empreses, com el BBVA i El Corte Inglés. En els darrers anys, la Intersindical s'ha consolidat en els sectors químic i d'aigües. També ha millorat la seva presència en sectors com el de l'administració pública, el de banca, l'universitari i el d'empreses de serveis.

Aquest creixement i els reptes plantejats han fet que en el congrés confederal aquest sindicat hagi optat per reforçar l'estructuració interna. En aquest sentit, en el tercer congrés també s'ha proposat aprofundir en el model confederal i reforçar el paper de les federacions que integren el sindicat, de manera que la I-CSC coordini tota l'estructura, garanteixi l'activitat sindical i ajudi, però que siguin les federacions les que marquin la línia sindical en cada sector.

El repte de la Intersindical-CSC és clar: convertir-se en el referent dels treballadors als Països Catalans i contribuir a la consolidació d'una alternativa a l'actual model socioeconòmic i laboral. "Aquesta és la nostra feina diària, un objectiu que

Isabel Pallarès, reelegida secretària confederal, es dirigeix al ple-nari del congrés de la Intersindical-CSC. Aquest sindicat ha reforçat la seva estructura amb l'objectiu de consolidar un tercer espai sindical nacional, alternatiu a les grans centrals estatals.

requereix temps i esforços. En l'aposta per l'alliberament social i nacional del país, cal fer entendre que qualsevol guany en el centre de treball ens ajuda a configurar un marc idoni per a la lluita nacional i de classe", conclou Isabel Pallarès.

Homenatge a Miquel Porter Moix.
Durant el tercer congrés de la Intersindi-

cal-CSC va planar el record dels dirigents històrics del sindicat, especialment per a Miquel Porter Moix, mort el passat 18 de novembre. Aquest destacat personatge de la cultura catalana era actualment president emèrit del sindicat, del qual fou secretari confederal entre els anys 1990 i 1998.

Gemma Aguilera

No a l'actual tractat constitucional

En el tercer congrés, la Intersindical-CSC ha presentat una resolució en què defensa el "no" a la Constitució Europea. Entre els arguments que dona destaca un important dèficit democràtic, "perquè tot s'ha fet i decidit al marge de la ciutadania". Pel que fa a drets bàsics, denuncia que "no es desenvolupa el concepte de ciutadania europea ni el dret d'autodeterminació, ni es té cap respecte a les llengües sense estat". L'organització considera inadmissibles les moratòries respecte a la circulació de treballadors dels nous estats de la UE i les seves produccions agrícoles, i alerta que "el dret al treball ni es menciona, i hi ha un retrocés important pel que fa a la garantia de les condicions de treball". Finalment, es fa notar que "els serveis públics queden absolutament desdibuixats i que s'obre la porta a les privatitzacions". El sindicat adverteix que aquest text afectarà negativament el teixit productiu català, els drets socials i les condicions de treball. *G. A.*